

The **E**ssence

mgype.com

ဖောင်ဒိုးခ ရဲ့
အိတ်ဆောင်း
ဟာသများ

mgype.com

နာရုတဲ့အကြောင်းရင်း

လူနာ ။ ။ ဆရာရေး . . . ကျွန်တော့်ခြေထောက်ကို ထိလိုက်တာနဲ့ နာနေတယ်။

ဆရာဝန် ။ ။ ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီတော့ . . .

လူနာ ။ ။ မဟုတ်ဘူးဆရာ၊ မပြီးသေးဘူး။ လက်မောင်းကို ထိလိုက် လည်း နာနေတယ်။

ဆရာဝန် ။ ။ ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ။

လူနာ ။ ။ နေဦးဆရာ . . . မပြီးသေးဘူး။ ခေါင်းကို ထိလိုက်လည်း နာနေတယ်။

ဆရာဝန် ။ ။ ဒါဆိုရင် သေချာပြီ။ ခင်ဗျားလက်ချောင်းတွေ ကျိုးနေတာ ဖြစ်ရမယ်။

ရဲတပ်ဖွဲ့ထံ အကြောင်းကြားပါ

ဆေးခြောက်အထုပ်ပေါင်း ၂၀၀ လောက် ပင်ဆီဗေးနီးယားပြည်နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့က ဖမ်းဆီးရမိလိုက်ပါတယ်။ ဆေးခြောက်များရဲ့ စုစုပေါင်း တန်ဖိုးက အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁.၅ သန်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဆေးခြောက်ထုပ်တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပင်ဆီဗေးနီးယားပြည်နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့က အခုလို ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

“ဆေးခြောက်ထုပ်ပျောက်ဆုံးသူများ ပင်ဆီဗေးနီးယားပြည်နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့ထံ ဆက်သွယ်အကြောင်းကြား အသိပေးနိုင်ပါတယ်”

E00006
900.00 KS

mgypc.com

မျက်နှာပုံ	- အမ်အက်စ်အို
ထုတ်ဝေသူ	- ဦးစန်းဦး(မြ-၀၃၇၂၃)၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ ၇၅ ၁၆၄ လမ်း၊ တာမွေ၊
ပုံနှိပ်သူ	- ဒေါ်ဝင်းမာ(မြ-၀၉၇၃၃)၊ စိတ်ကူးချိုချို - ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
စာအုပ်ချုပ်	- ဦးမြင့်၊ ညီဝင်းမြင့်
စာအုပ်အကြမ်း၊ အုပ်စု ၅၀၀၊ ၂၀၁၈၊ လူပျိုငံ	

မောင်ဒိုးခ
 အိတ်ဆောင်ဟာသများ။ - ရန်ကုန်။
 စာမျက်နှာ ၁၃၃ မျက်နှာ၊
 ၁၀ .၅ စင်တီ x ၁၆ .၅ စင်တီ
 (၁) အိတ်ဆောင်ဟာသများ

မောင်ဒိုးခ အိတ်ဆောင်ဟာသများ

တန်ဖိုး - ၉၀၀ ကျပ်

mgyc.com

mgyc.com

မေ့နေတာကြာပြီ

ပြီးခဲ့တဲ့လက ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်
 ငပလီကို အပန်းဖြေခရီးထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဆားချင်း
 ကပ် ဘန်ဂလိုမှာတည်းနေတာက အသက် ၇၀ ကျော်
 အဘိုးကြီးအဘွားကြီးမောင်နဲ့၊ အဘွားကြီးက သူ့
 ယောက်ျားကို ကိုကြွက်... ကိုကြွက်လို့ခေါ်တာကြောင့်
 အဘိုးကြီးနာမည်သိရပေမဲ့ အဘိုးကြီးကတော့ ခေတ်
 ဆန်ဆန်လည်း ခေတ်ဆန်ဆန်ဆိုတော့ အဘွားကြီး
 ကို ချစ်ရေ၊ အသည်းရေ၊ ဒါလင်ရေ၊ ဆွီတီနဲ့ တကျော်
 ကျော် ခေါ်နေတတ်ပါတယ်။ တစ်ရက် ထမင်းစားခန်း
 မှာ ဆုံတော့ ကျွန်တော့် စပ်စုမိတယ်။

ကျွန်တော်။ ။ အဘကတော့ဗျာ... အရမ်းမိုက်
 တာပဲ။

အဘိုးကြီး။ ။ ဟေ...

ကျွန်တော်။ ။ အသက်သာကြီးတယ်၊ အဘွား

ကို ဒါလင်ရေ၊ အချစ်ရေနဲ့
တကျော်ကျော် ခေါ်နေတုန်း။
အဘိုးကြီး။ ။ ဟဲ့ကောင်... ငါ့တူရဲ့။ သွား
လည်းမပြောနဲ့။ အဘွားကြီး
နာမည် ငါမေ့နေတာ သုံးနှစ်
လောက် ရှိသွားပြီကွ။

ဇွင့်ပြီးသားဖြစ်နေလို့ပါ

ခရစ္စမတ်ကာလဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ဆိုင်မှာ
 ဈေးဝယ်တွေ ကျနေတာပေါ့။ အမျိုးသမီးကြီးတစ်
 ယောက်က ခရစ္စမတ်သစ်ပင်မှာထွန်းဖို့ မီးလုံးတွဲလေး
 တွေ လာဝယ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်လည်း
 ကောင်းပေ့ဆိုတဲ့ မီးလုံးတွဲလေးတွေ လိုက်ပြတာပေါ့။
 နောက်ဆုံးပေါ် မီးလုံးတွဲတစ်ခုကို အဲဒီအမျိုးသမီးကြီး
 သဘောကျပြီး ဈေးမေးပါတယ်။ ဈေး ဘယ်လောက်
 ကျသလဲဆိုတာ သိရပြီးတဲ့နောက် ဝယ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပါ
 တယ်။ ပြီးတော့ မီးလုံးတစ်ခုချင်း ကျွမ်း မကျွမ်း စစ်
 ဆေးဖို့ ကျွန်တော့်ကို ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်က
 လည်း စစ်ပေးနေကျဆိုတော့ တစ်လုံးချင်းကို ပလပ်
 မှာတပ်ပြီး စစ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အားလုံးကောင်း

တယ်၊ အားလုံးလင်းတယ်။ ဘာမှ အမှားအယွင်းမရှိ၊
ဘာပြဿနာမှမရှိ။ ဒါနဲ့ အဲဒီမီးလုံးတွဲကို ကတ်ဘူးထဲ
ပြန်ထည့်၊ ထုပ်ပိုးဖို့ လုပ်နေတုန်း...

အမျိုးသမီး။ ။ အဲဒီမီးလုံးတွဲကို မယူတော့ဘူး။

ကျွန်တော်။ ။ ခင်ဗျာ ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ၊ အကုန်
လုံးလင်း...

အမျိုးသမီး။ ။ ကတ်ဘူးက ဖွင့်ပြီးသားချည်း
ဖြစ်နေတာကိုး။

စိတ်မပူပါနဲ့

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ဘဏ်
 တိုက်ထဲကို အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရေးကြီးသုတ်ပျာ
 နဲ့ ဝင်လာပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ သူ့ငွေစာရင်း
 ကနေ ကျွန်တော်တို့ ထုတ်ပေးလိုက်ရတဲ့ ရှင်းတမ်း
 တစ်ခုကြောင့်ပါ။ အဲဒီရှင်းတမ်းဟာ ဘာအတွက် ပေး
 တယ်၊ သူဝယ်တာ ဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးခိုင်းတာပါ။
 ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း အမျိုးသမီးကို ရှင်းပြရပါတယ်။
 စိတ်မပူဖို့နဲ့၊ သူဝယ်တဲ့ပစ္စည်းပဲ မှားယွင်းပေးမိတာ
 ဆိုရင် ငွေပြန်လျော်ပေးပါမယ်ပေါ့။

အမျိုးသမီးရဲ့ ငွေစာရင်းကို ကျွန်တော် စစ်ဆေး
 နေတုန်းမှာပဲ တယ်လီဖုန်းတစ်ခု ဝင်လာပါတယ်။ အဲဒီ
 အမျိုးသမီးထံကပါ။ သူက ဘာပြောသလဲဆိုတော့...

အမျိုးသမီး။ ။ ဆရာရေ... စိတ်မပူနဲ့တော့
နော်။ ကျွန်မ မှတ်မိပြီ။ ဆရာတို့
လည်း ငွေပြန်အမ်းစရာမလို
တော့ဘူး။ အခုမှ ကျွန်မ ပြန်
သတိရတယ်။ အဲဒီနေ့က
ကျွန်မဝယ်ခဲ့တာ မှတ်ဉာဏ်
ကောင်းဆေးတွေဆရာရေ၊ ခုမှ
သတိပြန်ရတယ်... ပါတဲ့။

ကွာချင်ရတဲ့အကြောင်း

တရားသူကြီး ။ ။ အခင်းဖြစ်တဲ့ မနက်က သူငယ်မ
ရဲ့ ယောက်ျား အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်း
ဘာပြောလိုက်သလဲ။

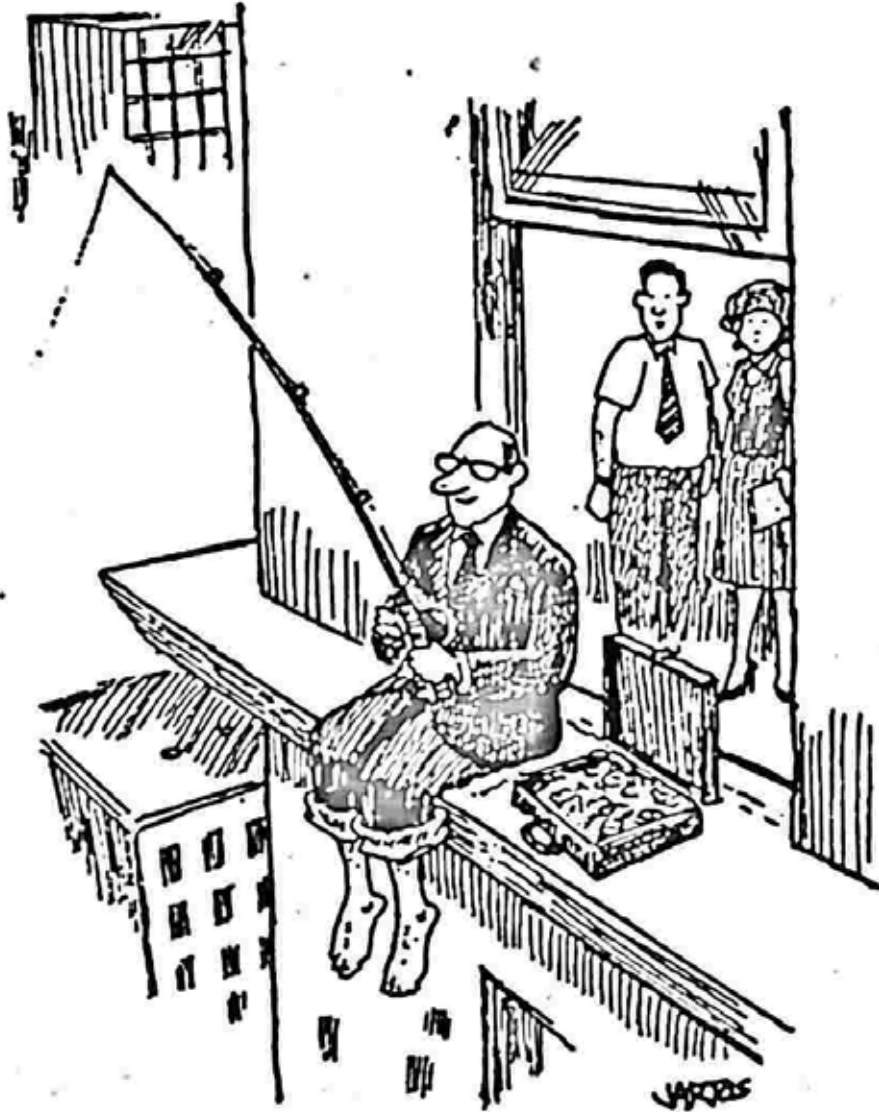
အမျိုးသမီး ။ ။ ကျွန်မယောက်ျား အိပ်ရာက နိုးနိုး
ချင်းပြောလိုက်တဲ့စကားက 'ချယ်
ရီရေ... ငါ ဘယ်ကိုရောက်နေတာ
လဲ' တဲ့။

တရားသူကြီး ။ ။ ဒီလောက်ကလေး ပြောရုံနဲ့
သူငယ်မရယ်... ကွာချင်ရတယ်
လို့။

အမျိုးသမီး ။ ။ ကျွန်မနာမည်က ကေသီပါ
တရားသူကြီးမင်း။

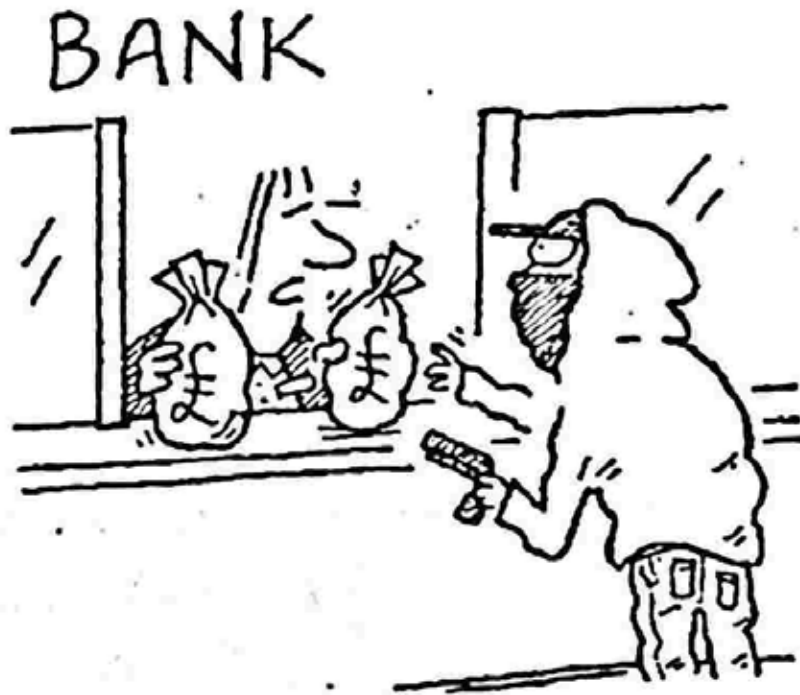
၈ ☺ မောင်စိုးခရဲ အိတ်ဆောင်ဟာသများ

လင်နဲ့မယားပဲ

- လင် || || မိန်းမတွေဟာ ဘာတစ်ခုမှလည်း မဝယ်
           || || ဘဲနဲ့ ဘာ့ကြောင့် ဈေးဝယ်ထွက်တယ်၊
           || || ထွက်တယ် ပြောကြတာလဲ။
- မယား || || ယောက်ျားတွေဟာ ငါးတစ်ကောင်မှ
           || || လည်း ဖမ်းမိသေးဘဲနဲ့ ဘာ့ကြောင့်
           || || ငါးများထွက်တယ်ပြောကြတာလဲ။

သုံးနှစ်နဲ့ ခြောက်နှစ်လောက်တော့
ဝေးဝေးနေရတာပေါ့ .

ပင်ဆီဗေးနီးယားပြည်နယ်မှာ ရှိတဲ့ ဘဏ်တိုက်
တစ်ခုကို အန်သိုနီမီလာဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဝင်ဓားပြတိုက်
ပါတယ်။ ဘဏ်ထဲရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ မီလာဟာ သေ
နတ်ဆွဲထုတ်၊ ဘဏ်စာရေးကို ငွေထုတ်ခိုင်းပါတော့
တယ်။ ငွေတွေရတော့မှ မီလာက စာရေးကို သေနတ်
ချိန်ရက်နဲ့ ရဲခေါ်ခိုင်းပါတယ်။ စာရေးလည်း မယုံ

တစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်နဲ့ ရဲခေါ်ရတော့တာပေါ့။ ဒါနဲ့
 ပဲ ရဲတွေ ရောက်လာပြီး မိလားကိုဖမ်း၊ စစ်ကြ ဆေး
 ကြ လုပ်ကြတာပေါ့။ သူ့အပြုအမူက ထူးဆန်းနေ
 တာကိုး။ ဒီမှာတင် ဘဏ်ဓားပြပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ခပ်
 အေးအေးပဲ ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ သူ့မိန်းမနဲ့ ဝေးဝေးနေ
 ချင်လို့ ခုလိုတွေ လုပ်ရတာပါတဲ့။ သူ့အမှု ရုံးရောက်
 တော့ တရားသူကြီးက မိလားကို ထောင်ဒဏ်သုံးနှစ်
 ကနေ ခြောက်နှစ်အထိ ပြစ်ဒဏ်ပေးလိုက်ပါသတဲ့။

ကွာတာက စာအုပ် ထုတ်ပေးတာပါ

စာရေးဆရာမ ဒေါ်ကကြီး ကွယ်လွန်သွားရှာ
 ပါတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း စိန့်ပီတာသူတော်စင်နဲ့ တွေ့
 တာပေါ့။ စိန့်ပီတာခများ သဘောကောင်းရှာပါတယ်။
 ဒေါ်ကကြီးကို ငရဲပြည်သွားချင်သလား၊ နိဗ္ဗာန်ဘုံ သွား
 ချင်သလား ရွေးခိုင်းပါတယ်။ ဒေါ်ကကြီးက စာရေး
 ဆရာမပီပီ စူးစမ်းလေ့လာလိုစိတ် အပြည့်အဝရှိတာ
 ကြောင့် သူတော်စင်ကြီးကို ငရဲပြည်ဆိုတာဘယ်လို၊
 နိဗ္ဗာန်ဘုံဆိုတာ ဘယ်နှယ် သိလိုကြောင်း မေးမြန်းပါ
 တယ်။ စိန့်ပီတာကလည်း သဘောကောင်းသူပီပီ
 ဒေါ်ကကြီးကို လေ့လာခွင့်ပြုပါတယ်။ ပထမဆုံး
 ဒေါ်ကကြီး သွားလေ့လာတာက ငရဲပြည်ကိုပါ။

ငရဲပြည်မှာ စာရေးဆရာမ ဒေါ်ကကြီး စာရေး

- ဆရာတော်တော်များများကို တွေ့ရပါတယ်။ တချို့ကို သူသိပြီး တချို့ကိုတော့ သူမသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ သိသိ မသိသိ ဒီစာရေးဆရာတွေ ခံနေရတဲ့ ဒုက္ခ ဆင်းရဲက အတူတူပါပဲ။ အားလုံးဟာ အလွန်ပူတဲ့ အခန်းထဲမှာ စာတွေ တကုတ်ကုတ်ရေးနေကြပြီး မကြာခဏဆိုသလို ငရဲသားတွေက ကြာပွတ်တွေနဲ့ လာလာရိုက်ပါတယ်။ ဒီမြင်ကွင်းကို မြင်ရတော့ ဒေါ်ကကြီး စိတ်မကောင်းဘူးပေါ့။ ဘဝတူ စာရေး ဆရာတွေကိုး။

ငရဲပြည်လေ့လာရေးခရီးပြီးတော့ စိန့်ပီတာက သူ့ ကတိအတိုင်း ဒေါ်ကကြီးကို နိဗ္ဗာန်ဘုံ ပို့ပေးပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ဘုံမှာလည်း စာရေးဆရာတော်တော်များများကို ဒေါ်ကကြီး တွေ့ရပြန်တာပဲ။ တချို့လည်း သူသိ၊ တချို့လည်း သူမသိပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘုံမှာလည်း စာရေးဆရာတွေဟာ ခုနက သူတွေ့ခဲ့တဲ့ ငရဲဘုံလို ပဲ အင်မတန်မှ ပူလောင်တဲ့အခန်းထဲမှာ စာတွေ တကုတ်ကုတ်ရေးကြ၊ ကြာပွတ်တွေနဲ့ အရိုက်ခံလိုက် ရ၊ ငရဲပြည်လိုပဲ ဘာမှမထူးပါဘူး။

ငရဲပြည်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘုံနှစ်ခုစလုံးကို လှည့်ကြည့်ပြီး တဲ့နောက် ဒေါ်ကကြီး စိန့်ပီတာနဲ့ ပြန်ဆုံပါတယ်။ အဲဒီမှာ မေးတော့တာပေါ့။

ဒေါ်ကကြီး ။ ။ စိန့်ပီတာအရှင်ဘုရား... ငရဲ
ပြည်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘုံ ဘာမှလည်း
မကွာပါလားဘုရား။ တပည့်
တော်မတို့ စာရေးဆရာတွေ ပူ
ပူလောင်လောင်အခန်းထဲမှာ စာ
တွေ ရေးရ၊ စိတ်မထင်ရင်
မထင်သလို ကြာပွတ်နဲ့ အရိုက်
ခံရနဲ့...။

စိန့်ပီတာ ။ ။ အင်း... ကွာခြားချက်ကို ဒေါ်က
ကြီး မသိသေးဘဲကိုး။ နိဗ္ဗာန်
ဘုံမှာတော့ အဲဒီစာရေးဆရာ
တွေရေးပြီးသမျှကို စာအုပ်
အဖြစ် ထုတ်ပေးတယ်ဗျ။

ကွာပုံက

မေးခွန်း ။ ။ ပထမအိမ်ထောင်ကျတုန်းက
ဟန်းနီးမွန်းနဲ့ ဒုတိယအိမ်ထောင်
နဲ့ ဟန်းနီးမွန်း ဘယ်လိုကွာသလဲ။

အဖြေ ။ ။ ပထမအိမ်ထောင်နဲ့တုန်းက သွား
တဲ့ ဟန်းနီးမွန်းက နိုင်ယာဂရာပါ။
ဒုတိယအိမ်ထောင်နဲ့မှာတော့ ဗိုင်း
ရာဂရာပါ။

* နိုင်ယာဂရာ = အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ နာမည်
ကျော်ရေတံခွန် အပန်းဖြေစခန်း

* ဗိုင်းရာဂရာ = အသက်အရွယ် ထောက်လာသည့်
ယောက်ျားများ သောက်ရသည့် အားဆေး။

လေးဂဏန်း ရှာမတွေ့လို့ပါ

တစ်နေ့က ကုန်တိုက်တစ်ခုထဲ ပစ္စည်းဝင်ဝယ်ရင်း ဟမ်ဘာဂါဆိုင်တစ်ခုနား ဖြတ်သွားမိပါတယ်။ ဆိုင်ရှေ့မှာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ရေးထားတာက “ကြွက်ဟမ်ဘာဂါဆိုင်၊ ၂၅ နာရီဖွင့်သည်” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ် မကြီးမသေးတစ်ခုခုပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆိုင်းဘုတ်က ရေးထားတာမဟုတ်ဘဲ ပလတ်စတစ်စာလုံး ပြားလေးတွေကို ကော်နဲ့ ကပ်ထားတာပါ။ ပစ္စည်းဝယ်ယူပြီး ပြန်အထွက်မှာ ကျွန်တော်လည်း မနေနိုင်ဘဲ ဟမ်ဘာဂါဆိုင်က စားပွဲထိုးလေးကို မေးမိပါတယ်။

ကျွန်တော်။ ။ ညီလေး... ခဏကွာ... မင်းတို့ ဆိုင်က ၂၅ နာရီ ဝန်ဆောင်မှု ပေးတယ်ဆိုတာက...

စားပွဲထိုး ။ ။ လေးဂဏန်း ရှာလို့မတွေ့လို့ပါ အစ်ကို၊ အထွေအထူး မဟုတ်ပါဘူး။

မှားတဲ့အခါလည်း မှားပေမပေါ့

ကျွန်တော် တရားရုံးသတင်း လိုက်ရတုန်းက
လင်မယားကွာရှင်းလိုမှုတစ်ခုနဲ့ ကြုံခဲ့ရပါတယ်။

ခင်ပွန်း၏ရှေ့နေ ။ ။ တရားသူကြီးမင်း
ခင်ဗျား... ကျွန်တော့်ရဲ့
အမှုသည်ဟာ ထရပ်
ကားဒရိုင်ဘာ ဖြစ်ပါ
တယ်။ သူနယ်ဆေးခရီး
သွားနေတုန်း ဟော့ဒီ
ရုံးတော်ရှေ့မှောက်မှာ ရှိ
တဲ့ ဇနီးသည်ဟာ
တခြားသူစိမ်းယောက်ျား
တစ်ယောက်ကို အိမ်

နီးသည်

ခေါ် အိပ်ပါတယ်။

။ ။ (ထိုင်နေရာမှ ထခုန်
 လိုက်ပြီး) မဟုတ်ပါဘူး
 တရားသူကြီးမင်း၊
 မဟုတ်ပါဘူးရှင်။ ဒီ
 အချက်ဟာ ပါစင်
 အောင် လွဲမှားနေပါ
 တယ်။ ကျွန်မယောက်ျား
 ဟာ ထရပ်ကားဒရိုင်
 ဘာမဟုတ်ပါဘူးရှင်။

အလုပ်ကြိုးစားလိုက်ပုံက

ဆောင်းတွင်းတစ်ရက်မှာ ကျွန်တော့်အိမ်ရှေ့ခြံမ်း
ဆေးစသုတ်ပါတယ်။ ဆေးသုတ်သမား မောင်မင်း
ကြီးသားက လာတစ်ရက်၊ မလာတစ်ရက်ပါ။ ရာသီ
ဥတုကလည်း ဆောင်းတွင်းဖြစ်ပြီး မိုးလေးရွာလိုက်၊
မိုးအုံ့လိုက်နဲ့ဆိုတော့ ဆေးသုတ်ရတာ အဆင်မပြေ
ပါဘူး။ တစ်ရက်မှာတော့ ဆေးသုတ်သမား ရောက်
လာပြန်ပါတယ်။ မိုးလေဝသသတင်းကလည်း တစ်
ပတ်လောက် ရာသီဥတုကောင်းမယ် ပြောထားတော့
ဆရာသမားကို ကျွန်တော် စကားစမိတာပေါ့။

ကျွန်တော်။ ။ မောင်ရင်ရောက်လာတာ အ
တော် ပဲ။ ရာသီဥတုကလည်း
လင်းလင်းချင်းချင်း ရှိနေတာ
နဲ့...

၂၀ ☺ မောင်ဒိုးခရဲ့ အိတ်ဆောင်ဟာသများ

ဆေးသုတ်သမား ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ...
ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် သိပ်အကြာ
ကြီး...

ကျွန်တော် ။ ။ အေးကွာ... တစ်ပတ်လောက်
နေပွင့်နေမှာဆိုတော့ တို့အလုပ်
တွေ ပြီးတန်ကောင်းပါရဲ့။

ဆေးသုတ်သမား ။ ။ ပြီးနိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။
ဒါပေမဲ့ နက်ဖြန်တော့ ကျွန်
တော် လာနိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။
မိသားစုနဲ့ ပျော်ပွဲစားထွက်ဖို့
စီစဉ်ထားလို့ပါ။

မှားပါတယ်

စာရင်းစစ် စာရင်းကိုင်တစ်ယောက် ညအိပ် မပျော်ပါဘူး။ ဒါနဲ့ အိပ်မပျော်တဲ့လူတွေကို ဆရာဝန် တွေ အကြံပေးတဲ့ သိုးအုပ်ကြီးကို မျက်စိထဲမြင်၊ ပြီး တော့ အဲဒီသိုးအုပ်ကို တစ်ယောက်ချင်းရေ၊ သိုးအုပ် မကုန်ခင် အိပ်ပျော်သွားမယ်ဆိုတဲ့ နန်းဟောင်းကြီးကို အသုံးချပါတယ်။ သို့သော်လည်း အဲဒီစာရင်းစစ် တစ် ညလုံး အိပ်မပျော်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သိုးအုပ်ကို ရေတာမှားပြီး တစ်ညလုံး စာရင်းတွေ ပြန် စစ်နေရလို့ပါ။

မူးနေတာ သိရဲသားနဲ့

ရဲအရာရှိတစ်ဦးက မူးပြီး မောင်းသလား မသင်္ကာ
လို့ ယာဉ်တစ်စီးကို လက်တားပြီး ရပ်ခိုင်းပါတယ်။

ရဲအရာရှိ ။ ။ အစ်ကိုကြီး... ဟောဒီ အာဠေ
တိုင်းတာလေး ရှုကြည့်ပါ။ (မူး
နေလျှင် အာဠေတိုင်းရာ၌ ပြ
သည်။)

ယာဉ်မောင်း။ ။ မလုပ်ပါနဲ့ ညီလေးရယ်၊ ကိုယ်
က ဖန်းနာရင်ကျပ် ရှိလို့ပါ။

ရဲအရာရှိ ။ ။ ဒါဆို စခန်းကို လိုက်ခဲ့ပါ။
သွေးစစ်ကြည့်လိုက်ကြတာပေါ့။

ယာဉ်မောင်း။ ။ မလုပ်ပါနဲ့ ညီလေးရယ်၊ ကိုယ့်
မှာ သွေးမတိတ်တဲ့ရောဂါ ရှိလို့

ပါ။ သွေးဖောက်လိုက်ရင်
ကိုယ်သေသွားမှာပေါ့။

ရဲအရာရှိ ။ ။ အာဇေ့လည်းမရှုချင်၊ သွေး
လည်း ဖောက်လို့မရနဲ့ဆိုတော့
ဆီးနမူနာလေး...

ယာဉ်မောင်း။ ။ ဒုက္ခပဲ ညီလေးရေ၊ ကိုယ့်မှာ ဆီး
ချိုးရှိတယ်လေ။ အဲဒီလိုလုပ်
လိုက်ရင် သကြားဓာတ် အဆ
မတန် လျော့ကျပြီး ခေါင်းတွေ
မူးလာမှာပေါ့။

ရဲအရာရှိ ။ ။ ကောင်းပြီ အစ်ကိုကြီးရေ၊ ဒါဆို
ဟောဒီကားပေါ်ကဆင်း၊ ဟော

ဒီ မျဉ်းဖြူလှိုင်းအတိုင်း တည့်

တည့်လျှောက်ပြပါ။

ယာဉ်မောင်း။ ။ မလုပ်ပါရစေနဲ့ ညီလေးရာ၊

ကိုယ်သောက်ထားတာ နည်း

နည်းများလို့ပါ။

မေးတတ်လိုက်ပုံများ

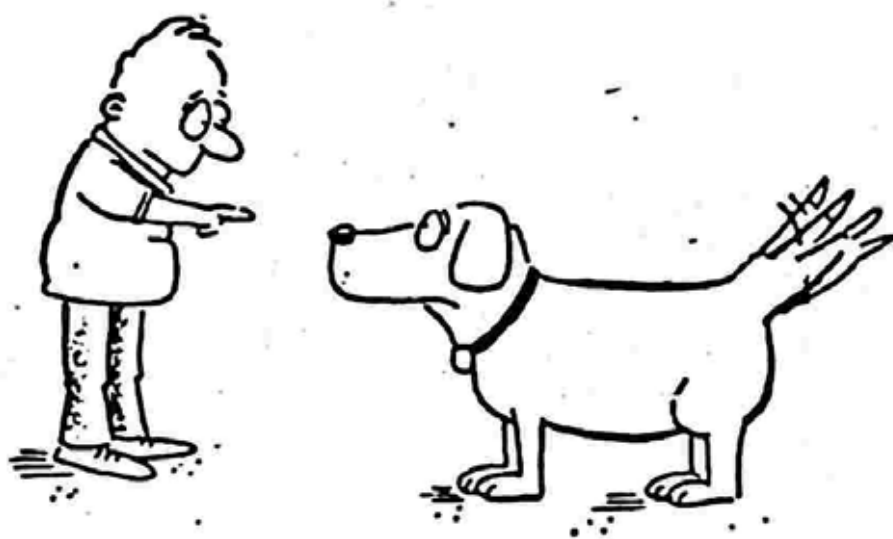
ဩစတြေးလျ ဟာသဖျော်ဖြေသူ ဘယ်ရီဟမ် ဖရီးနဲ့ မင်းသမီးကြီး ဂျိန်းဆေဖောတို့ တွေ့ဆုံခဲ့ကြ ပါတယ်။ ရုပ်သံလိုင်းတစ်ခုအတွက် တွေ့မေးပြုလုပ် ဖို့ ဆုံတွေ့ခဲ့ကြတာဖြစ်ပြီး ဘယ်ရီတစ်ယောက် အိမ် ထောင်ဆက်များလှတဲ့ မင်းသမီးကြီးကို အခုလို မေး မြန်းခဲ့ပါတယ်။

ဘယ်ရီ ။ ။ ဂျိန်းဆေဖောခင်ဗျား... မင်းသမီး ရဲ့ဘဝတစ်သက်တာမှာ အောင် မြင်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေးများကို ဘယ်လိုတည်ဆောက်ခဲ့ပါသလဲ။

ဝယ်လိုက်ရပြီထင်လို့

ကျွန်မခွေးလေး ဒိုမိနိုက သိပ်အဖော်ရပါတယ်။ တစ်ရက်မှာ သူ့ကို အဖော်ခေါ်၊ လမ်းဆုံလမ်းခွနေရာ မှာထားပြီး မျက်မြင်တွေကို ကူညီတဲ့ ခွေးလေးတွေ ရန်ပုံငွေအတွက် အလှူခံပါတယ်။ ဒိုမိနိုရှေ့မှာ ခွက်ကလေးတစ်ခု ချထားပြီးတော့ပေါ့။ အဲဒီမှာ ကလေးလေးတစ်ယောက် ဒိုမိနိုရှေ့က ခွက်လေးထဲ ဆင့် ၂၀ အလှူငွေလာထည့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒိုမိနိုဘေးမှာ အကြာကြီး ရပ်နေပါတယ်။ တော်တော်ကြာတော့မှ သူ့အမေက ချော့မော့ပြီး လာခေါ်သွားတော့မှ ဒိုမိနိုဘေးက မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်နဲ့ ထွက်သွားပါတယ်။ ကျွန်မလည်း စိတ်မကောင်းဘူးပေါ့။ ဒါနဲ့ သူ့အမေကို လှမ်းမေးကြည့်ရပါတယ်။ ကလေး

ဘာဖြစ်သလဲပေါ့။ သူ့အမေက အခုလို ပြန်ဖြေပါ
တယ်။

မိခင်   ။   ။ စိတ်မကောင်းမဖြစ်နဲ့ ညီမလေး
ရေ၊ သားက ဆင့် ၂၀ ပေးပြီး
ရင် အဲဒီခွေးလေးကို သူ အပိုင်
ဝယ်လိုက်ရပြီလို့ ထင်နေတာ။

တစ်ပတ်ရစ်အဟောင်းကြီးများ

ငွေကြေးချမ်းသာတဲ့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်
 အကြွားပြိုင်နေကြပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ
 တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နှိပ်နယ်ပြောနေကျလည်း
 ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမအမျိုးသမီး ။ ။ အေမိရေ... ကိုယ်တော့
 ရှေးဟောင်းပစ္စည်း
 အရောင်းဆိုင်က ခုတင်
 ကြီးတစ်လုံး ဝယ်လာခဲ့

တယ်ဆရာ။ အဲဒီခုတင်
ကြီးကလေး နပိုလီယန်
ဘိုနာပတ်နဲ့ သူ့ချစ်သူ
ဂျိုဆဖင်းတို့ အိပ်တဲ့
ခုတင်ကြီးတဲ့။

ဒုတိယအမျိုးသမီး။ ။ ညည်းနှယ်အေ၊ တစ်
ပတ်ရစ်အဟောင်းကြီး
အဲဒီလောက် ဈေးပေး
ပြီး ဝယ်လာရတယ်လို့။

ကဲ... မှတ်ကရော

ဦးကကြီးဟာ ပြဇာတ် သိပ်ကြိုက်ပါတယ်။
 ဘယ်ပြဇာတ်မဆို ပထမဆုံးပွဲ၊ ပထမဆုံးတန်းက
 ကြည့်လိုက်ရမှ ပြဇာတ်ထဲမှာလည်း သူကြိုက်တဲ့
 ပြဇာတ်အမျိုးအစားက လျှို့ဝှက်သည်းဖို၊ လျှို့ဝှက်
 သည်းဖိုပြဇာတ်ဆို မိုးရွာရွာ နေပူပူ ထိပ်ဆုံးတန်းက
 ကြည့်လိုက်ရမှ။ ပြီးတော့ ပြဇာတ်မစခင် အစောကြီး
 လည်း သွားလေ့ရှိတယ်။ ဒါမှ ပြဇာတ်အစကို မိပြီး
 ဘယ်သူဘယ်ဝါ လူသတ်သမားဆိုတာ ပြည့်ပြည့်စုံ
 စုံ သူ ခန့်မှန်းလို့ရမှာကိုး။ တစ်နေ့ သူသိပ်ကြိုက်တဲ့
 ပြဇာတ် ဝဇီရာမှာ ရုံတင်တယ်။ ပြဇာတ်နာမည်ကိုက
 'ကိုကြွက်ကို ဘယ်သူသတ်သလဲ' တဲ့။

ဒါပေမဲ့ ပြဇာတ်ရုံကို အကြောင်းကြောင်းကြောင့်
 သူ နောက်ကျပြီးရောက်သွားတယ်။ ပြဇာတ်က စလု
 စခင်၊ ပဏာမတီးလုံး တီးနေပြီ။ အဲဒီမှာ ဦးကကြီး
 ခွကျတော့တာပေါ့။ နေရာကောင်းကောင်း သူ မရနိုင်

တော့ဘူးလေ။ ဒီမှာတင် အကြံအဖန်လုပ်ရတော့တာ ပေါ့။ ခုံနေရာလိုက်ပြတဲ့ ပြဇာတ်ရုံစောင့် လုလင်လေး ကိုခေါ်ပြီး

ဦးကကြီး ။ ။ ညီလေး... ရှေ့နားက ခုံတစ်ခုံ လုပ်ပေးဦးကွာ။ ဒါမှ ငါ သဲသဲ ကွဲကွဲမြင်ရမှာ။ မင်းသိတဲ့ အတိုင်း ဘယ်သူ တရားခံလဲ ဆိုတာ သိဖို့က မှန်တိမှန်မှား မြင်နေရလို့ မဖြစ်ဘူးလေ။

ဒါနဲ့ ရုံစောင့်လုလင်လေးက ဦးကကြီးကို အကြံ အဖန်လုပ်ပြီး ရှေ့ဆုံးကခုံမှာ နေရာချပေးလိုက်တယ်။ ဒီမှာတင် ဦးကကြီးလည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ အဲဒီရှေ့ ဆုံးခုံမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး ကောင်လေးကို မုန့်ဖိုးပေးလိုက် တယ်။ ငါးကျပ်တဲ့။ ဒီမှာတင် ရုံစောင့်ကောင်လေး လည်း မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး အခုလို ပြောချလိုက်ပါ တော့တယ်။

ရုံစောင့် ။ ။ အဘရေ... လူသတ်မှုကျူးလွန် တာ ထမင်းချက်ပဲဗျို့။ တခြား တောင် တောင် အိ အိ တွေ လျှောက်ထင်မနေနဲ့။

အကြံကြီးလိုက်ပုံက

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက် ချစ်သူများနေ့ (ဗယ်လင်တိုင်းနေ့) မှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဟာ ချစ်သူများနေ့ အထိမ်းအမှတ် ပို့စ်ကတ် ၄၀,၀၀၀ ကို တစ်နေ့တည်း ပို့ပါသတဲ့။ ပို့စ်ကတ်တိုင်းကို ပြသော် ရေမွှေးလေးတွေ သင်းသင်းလေးဖြစ်အောင် ဆွတ်ထားပြီး စာရွက်ပေါ်မှာတော့ “အချစ်ရေ... ဘယ်သူပို့သလဲဆိုတာ မှန်းကြည့်နော်” လို့ ရေးထားပါသတဲ့။ အဲဒီလိုရေးပြီး အောက်မှာတော့ ဘာလက်မှတ်မှ မထိုး၊ ဘာနာမည်မှ ရေးမထားဘူးတဲ့ကွယ်။ ဪ... ပြောဖို့ တစ်ချက်ကျန်သေးတယ်။ အဲဒီအမျိုးသမီးရဲ့ အလုပ်အကိုင်က လင်မယားကွာရှင်းမှုတွေကို လိုက်တဲ့ ရှေ့နေပါတဲ့ကွယ်။

အိပ်မပျော်ရတဲ့အကြောင်း

စိတ်ရောဂါအထူးကုဆရာဝန် ။ ။ ခင်ဗျား ညဘက် အိပ်မပျော်ဘူးဆို။

လူနာ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ဒါ့ကြောင့် ဆရာဆီ လာတာပါ။

ဆရာဝန် ။ ။ ဘာဖြစ်လို့ အိပ်မပျော်တာလဲ။

လူနာ ။ ။ ကမ္ဘာကိစ္စတွေအကုန်လုံး ကျွန်တော် ရှင်းပေးနေရလို့ပါ။

ဆရာဝန် ။ ။ ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီကိစ္စတွေကရော ရှင်းလို့ရရဲ့လား။

လူနာ ။ ။ အကုန်ရှင်းလို့ရပါတယ်ဆရာ။

ဆရာဝန် ။ ။ ဒါဆို ဘာ့ကြောင့် ခင်ဗျားက အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတာပဲ။

လူနာ ။ ။ ကိစ္စတွေ အကုန်ရှင်းပြီးကုန်တော့ သက်ဆိုင်ရာအစိုးရတွေက ကျွန်

တော့ကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ချီ
တက် အလေးပြုပွဲတွေ လုပ်နေ
တာ... ဆရာရယ်။ မီးရှူးမီးပန်း
လွှတ်တာတွေရော၊ ဘင်ခရာသံ
တွေရောနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် အိပ်လို့
ပျော်မှာလဲ။

ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါ

ရှယ်လီတစ်ယောက် အိပ်ရာကနေ အလန့်
တကြား နိုးလာပါတယ်။ ချွေးတွေလည်း ရွှဲလို့။ ဟိုဟို
ဒီဒီ ဘေးဘီကိုကြည့်ပြီး ဘေးက အိပ်နေတဲ့ ခင်ပွန်း
သည်ကို ကြောက်လန့်တကြားနဲ့ နှိုးတာပေါ့။

ရှယ်လီ || || မောင်ရေ... မောင်... မောင်။
ခင်ပွန်း || || ဟေ... အချစ် ဘာဖြစ်တာလဲ။
ရှယ်လီ || || အိပ်မက်ဆိုး မက်လို့ မောင်ရေ။
ခင်ပွန်း || || ဘယ်လိုအိပ်မက်ဆိုးတုံး အချစ်
                  ရဲ့။

ရှယ်လီ || || အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်မက လှလှ
                  ပပ နုနုပျိုပျိုနဲ့ သေသွားတာတဲ့
                  မောင်ရယ်။

ခင်ပွန်း || || ဟာ... ဒါဆို စိတ်ချလက်ချ ပြန်
                  သာအိပ်။ အပြင်မှာ မင်း အဲဒီလို
                  ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အိပ်
                  သာအိပ်၊ ဆက်အိပ်။

ကျွန်တော့်လိုပဲပေါ့

ဆားအိမ်နဲ့ ကျွန်တော့်အိမ်က ပုံစံတူပါ။ တစ်နေ့
မှာ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ဆေးသုတ်ပါတယ်။ ချော
ကလက်နုရောင်လေးပေါ့။ ကျွန်တော် ဆေးသုတ်အပြီး
မှ ဆားအိမ်က ကိုကြွက် လာစပ်စုပါတယ်။

ကျွန်တော်။ ။ လာ... ကိုကြွက်လာ... လက်
ဖက်ရည်သောက်လေ။

ကိုကြွက် ။ ။ သောက်ပြီးပြီ သူငယ်ချင်း။ မင်း
အိမ်ဆေးသုတ်တာ တော်တော်
လှတာပဲ။ ဒါနဲ့ ဆေး ဘယ်နှ
ဂါလံဝယ်ရလဲ။

ကျွန်တော်။ ။ ၁၀ ဂါလံ ဝယ်ရတယ် ကိုကြွက်။
ဒါနဲ့ ကိုကြွက်လည်း ပြန်သွားပြီး နောက်တစ်နေ့

မှာ သူ့အိမ်ကို ဆေးသုတ်ပါတယ်။ ဆေးသုတ်အပြီး

မှာ သူ ကျွန်တော့်အိမ် ရောက်လာပြန်ပါလေရော။

ကိုကြွက် ။ ။ ဟေး... သူငယ်ချင်း၊ မင်း ဝယ်
တာ ဆေး ၁၀ ဂါလံဆို။

ကျွန်တော်။ ။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ၁၀ ဂါလံ
လေ။

ကိုကြွက် ။ ။ အေး အဲဒါ ငါလည်း မင်းလို
၁၀ ဂါလံဝယ်တာ သုံးဂါလံ
တောင် ပိုနေတယ်။

ကျွန်တော်။ ။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ခင်ဗျားက
ကျွန်တော့်မေးတာ တယ်နှဂါလံ
ဝယ်သလဲဆိုလို့ ၁၀ ဂါလံလို့
ပြောလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်
လည်း သုံးဂါလံ ပိုနေတာပဲ။

ပန်းသီးကိုပဲ ကြည့်နေတာပါ

အမေရိကန်နိုင်ငံက မူလတန်းကျောင်းတစ်ခုမှာ ပါ။ အဲဒီကျောင်းမှာ တစ်နေ့မှာ အစားအသောက်တွေ ဝေပါတယ်။ သာသနာပြုအဖွဲ့တစ်ခုက ထောင်ထား တဲ့ ကျောင်းဖြစ်သော မူလတန်းကျောင်းသားလေးတွေ ကို မုန့်ဆတာကို ခရစ်ယာန်သီလရှင်တစ်ပါးက စောင့် ကြည့်နေပါတယ်။ ကျောင်းသားလေးတွေ ပထမဆုံး

တန်းစီယူရတာက ပန်းသီးပါ။ ပန်းသီးကို ခြင်းတွေ နဲ့ ထည့်ထားပြီး စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားပါတယ်။ ကလေးတွေ တန်းစီနေတုန်း သီလရှင်က စာရွက်လွတ်ပေါ်မှာ အခုလို ရေးပြီး ပန်းသီးခြင်းတွေ တင်တဲ့ စားပွဲပေါ်မှာ ချထားပါတယ်။ သီလရှင်ရေးထားတာက “ပန်းသီးကို တစ်ယောက်တစ်လုံးပဲ ယူပါ။ ပိုမယူပါနဲ့။ ဘုရားသခင် စောင့်ကြည့်နေသည်” ပါတဲ့။

ဒါနဲ့ ကလေးတွေလည်း ပန်းသီးတစ်ယောက်တစ်လုံးစီယူပြီး နောက်စားပွဲတစ်ခုကို ထပ်သွားတန်းစီကြပါတယ်။ အဲဒီစားပွဲမှာက ချောကလက်တွေ တင်ထားတာပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီစားပွဲပေးမှာ ဘာစာရွက်မှ ရေးမထားပါဘူး။ ဒီမှာတင် တန်းစီနေတဲ့ ထိပ်က ကျောင်းသားလေးက စာရွက်တစ်ရွက်မှာ အခုလိုရေးပြီး စားပွဲထိပ်မှာ သွားချထားလိုက်ပါသတဲ့။ စာရွက်မှာ ရေးထားသတုံးဆိုတော့ “သူငယ်ချင်းတို့၊ လက်သာယူကြ၊ ဘုရားသခင်က ဟိုဘက်စားပွဲက ပန်းသီးကိုသာ ကြည့်နေတာ” ပါတဲ့။

သိနေတယ်လေ

ကျွန်မ အမြဲအသုံးပြုနေကျ စာတိုက်က ဝန်ထမ်း ဟာ ဆက်ဆံရေးတော်တော်ညံ့ပါတယ်။ ဒီစာတိုက် ကို သုံးလာတာ ငါးနှစ်ကြာပြီဆိုတော့ အဲဒီဝန်ထမ်း အကြောင်း ကျွန်မ ကောင်းကောင်းသိတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နောက်စာတိုက်တစ်ခုက တော်တော်ဝေးဝေး ကားမောင်းသွားရမှာကြောင့် ဒီဆက်ဆံရေးမကောင်း တဲ့ ဝန်ထမ်းရှိတဲ့ စာတိုက်ကိုပဲ ကျွန်မ သုံးနေရတယ် လေ။ တစ်နေ့ စာတိုက်ကို ကျွန်မ ပါဆယ်တစ်ခု ပို့ ဖို့သွားတော့ ဟော... အဲဒီအချိုးမပြေတဲ့ ဝန်ထမ်းနဲ့ ပဲ ကြုံရပြန်ပါတယ်။ ကျွန်မ ပါဆယ်ပို့ချင်ပါတယ်ဆို တာကို ကျောပေးပြီး မကြားသလို လုပ်နေပြန်တာ ကြောင့် ဘယ်လိုမှ ကျွန်မ စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ သူ့ဘေး

က သူ့လိုပဲ စာတိုက်ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးကို အခုလို ပြောမိပါတယ်။

ကျွန်မ   ။   ။ ညီမ... ဒါကြောင့် တစ်ခါ တလေ နှစ်မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ စာတိုက်ကို သွားသုံးတာ။ ဒီလူ နဲ့က အချိုးကို မပြေဘူး။

အမျိုးသမီး။   ။ (ပြုံးပြီး ဘာမှပြန်မပြော)

ကျွန်မ   ။   ။ ဒီလိုလူမျိုးကိုသာ ယူမိလို့က တော့ ညီမရေ... ဘယ်လောက် များ စိတ်ဆင်းရဲလိုက်ရမလဲ။

အမျိုးသမီး။   ။ ဟုတ်တာပေါ့ မမရယ်။ ကျွန်မ ကောင်းကောင်းသိတာပေါ့။ သူ က ကျွန်မခင်ပွန်းလေ။

